

РЕШЕНИЕ

№ 4813

гр. София, 09.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 18.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **12645** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.152 и сл. От ДОПК.

Образувано е по жалба на К. Б. Б. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Решение №1735/14.10.2019г., с което е изменен Ревизионен акт №Р-22221318005485-091-001/05.04.2019 г. в оспорената част, като установените с РА задължения за годишен данък по чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ за 2012 г. в размер на 2 046,89 лв. Са определени на 140,31 лв., ведно със съответните лихви, установените с РА задължения за годишен данък по чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ за 2014 г. в размер на 5 019,11 лв. Са определени на 4 866,03 лв., ведно със съответните лихви; установените с РА задължения за годишен данък по чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ за 2015 г. в размер на 8 700,30 лв. Са определени на 4 505,32 лв., ведно със съответните лихви.обжалва се процесното решение и в частта, в която е потвърден ДРА №Р-22221318005485-091-001/05.04.2019г. относно установени задължения за годишен данък по чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ за 2016 г., ведно със съответните лихви; в частта на установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2012 г., в частта на установени задължения за вноски за ДОО, ЗОВ и УПФ за 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г., както и в частта на установени задължения за лихви за авансови вноски за ДОО, ЗОВ и УПФ за 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. Изложени са твърдения за незаконосъобразност и превратно тълкуване на

материалните норми относими към спора, жалбоподателя иска отмяната му от съда. В с.з. Жалбоподателя редовно пирзован не се явява и не се представяв. Ответника, редовно призован, чрез процесуален представител отправя твърдения за неоснователност на жалбата и прави искане за отхвърлянето ѝ по същество.

По фактите.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221318005485-020-001/10.09.2018 г., връчена на 11.09.2018 г. по електронен път, изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221318005485-020-002/07.12.2018 г. и №Р-22221318005485-020-003/09.01.2019 г., издадени от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена съгласно Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на К. Б. Б. за установяване на задълженията за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за ЕТ, данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2012г. до 31.12.2017 г., универсален пенсионен фонд за самоосигуряващи се, здравно осигуряване за самоосигуряващи се и ДОО за самоосигуряващи се за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г.

При извършването на ревизията е установено, че К. Б. е реализирал приходи от продажби на дрехи, извършвани чрез [фирма],[ЕИК], но няма извършена регистрация на такава дейност от ревизираното лице в НАП, нито отчетени приходи от дейността. Констатирано е, че през ревизираните периоди лицето е упражнявало трудова дейност в [фирма],[ЕИК]. Заявил е вид на осигуряването - за всички осигурени социални рискове без трудова злополука и професионална болест. Съгласно Справка-данни за осигуряването по ЕГН за период от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г. за ревизираното лице са подавани данни за осигуряване по реда на Кодекса за социално осигуряване /КСО/, съгласно Наредба №Н-8 от 29.12.2005 г. като самоосигуряващо се лице в [фирма].

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено по електронен път искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице / ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22221318005485-040-001/11.09.2018 г. От К. Б. Б. са представени декларация за разкриване на банкова тайна по собствени сметки в [фирма], писмено обяснение и попълнени справки по образец. В отговор на следващо ИПДПОЗЛ №Р-22221318005485-040-002/06.11.2018 г. са представени: декларация за разкриване на банкова тайна по сметки в [фирма] и П. АД, договор за закупен МПС от 19.12.2017 г. и фактура №985/19.12.2017 г. с издател [фирма], ЕИК 131574574, писмено обяснение, оборотни ведомости на [фирма] за периода на ревизията, протоколи от Общо събрание на дружеството за допълнителни парични вноски в дружеството и за възстановяване на направени парични вноски от собственика на дружеството, нотариален акт /НА/ №б/11.02.2013 г. за продажба на недвижим имот. Изготвено е трето ИПДПОЗЛ №Р-22221318005485-040-003 от 15.01.2019 г., връчено на задълженото лице на 15.01.2019 г., в отговор на което не са представени допълнително изисканите документи.

Изпратено е ИПДПОТЛ №Р-22221318005485-041-001/25.09.2018 г. до [фирма], с което е поискана информация относно извършвани доставки на стоки и получавани суми по наложен платеж на името на К. Б. Б. и на [фирма]. Получен е отговор с вх. №ДОК 1797/14.12.2018 г., обяснение и диск, съдържащ електронни таблици за

изпратени пратки, получени пратки, изпратени парични преводи, получени наложени платежи и получени парични преводи от К. Б. И [фирма]. Представени са и снимки на разписки за изплащани в брой на получени суми по наложен платеж.

С протокол за присъединяване на документи от друго производство №Р-22221318005485-П.-001/11.09.2018 г. са присъединени събрани доказателства от извършена проверка на К. Б. Б., приключила с Протокол №П-22221317187089-073-001/14.08.2018 г. Събрани са документи от извършени проверки на трети лица, в т. ч. предоставени данни от [фирма]. При проверката е констатирано, че през 2018 г. лицето е подало годишна данъчна декларация /ГДД/ по реда на чл. 50 от ЗДДФЛ за 2016 г. и 2017 г., в които е декларирало доходи от извършвана дейност като ЕТ. Няма публикувани отчети за ЕТ за ревизираните периоди.

След преценка на събраните доказателства при ревизията е установено, че за периода от 2012 г. до 2017 г. К. Б. Б. е извършвал търговия с дрехи, попадаща в обхвата на чл. 1, ал. 1, т. 1 от Търговския закон /ТЗ/. Продажбата се е извършвала чрез пратки по регистриран куриер [фирма].

След извършен анализ на представените от [фирма] електронни таблици органите по приходите са установили, че К. Б. е извършил доставки и е получил парични суми от наложени платежи за извършени доставки на дрехи за ревизираните периоди, както следва: за 2012 г. в размер на 21_368,00 лв., за 2013 г. в размер на 22_055,60 лв., за 2014 г. в размер на 48_285,00 лв., за 2015 г. в размер на 126_826,80 лв., за 2016 г. в размер на 211_882,60 лв. и за 2017 г. в размер на 125_601,40 лв. Констатирано е, че реализираните доходи от дейността от 2012 г. до 2015 г. не са декларирани.

Въз основа на изложеното е прието, че върху реализирания от ревизираното лице доход е дължим данък в размер на 15%.

Предвид горното е установено наличие на укрити приходи и ревизията е преминала по реда на чл. 122-124 от ДОПК. Извършен е анализ на всички относими обстоятелства.

Констатирано е, че за периода на ревизията домакинството на К. Б. е четиричленно - той, съпругата му Е. А. Б., децата им К. К. Б. и Б. К. Б..

Установени са източниците на доходи за ревизираните периоди 2012 - 2017 г. на К. Б. Б.. Констатирано е, че не е работил по трудово правоотношение и не е получавал доходи от трудови възнаграждения.

При извършена справка в ИС на НАП за подадени справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на К. Б. по извънтрудови правоотношения са установени следните данни:

През 2013 г. [фирма], ЕИК[ЕИК], е изплатило нетен доход в размер на 17,01 лв. от продажба и замяна на метални отпадъци по реда на Закона за управление на отпадъци с удържан окончателен данък по чл. 38, ал. 10 от ЗДДФЛ в размер на 1,89 лв., а през 2014 г. е изплатило нетен доход в размер на 18,82 лв. от продажба и замяна на метални отпадъци с удържан окончателен данък по чл. 38, ал. 10 от ЗДДФЛ в размер на 2,09 лв.;

Установено е, че ревизираното лице е било собственик на земеделска земя - 63,477 дка, находящи се в землището на [населено място], обл. С. З.. Констатирано е, че съгласно договор за аренда с арендатор [фирма], ЕИК[ЕИК], лицето е получавало рента за тази земеделска земя. Рентата е получавана единствено по банков път, видно от представените банките извлечения, както следва: 2012 г. - в размер на 5 048,00 лв.,

платец на сумата А. К. А.; 2013 г. и 2014 г. е получило в еднакъв размер- по 1_391,50 лв., получени по сметка, платец на сумата [фирма], ЕИК123553406 и за 2017 г. в размер на 3 202,20 лв., получени по сметка в [фирма], като от тях 1 607,20 лв. преведени от ОД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ С. З. и 1 595,00 лв., преведени от [фирма].

Констатирано е, че през 2013 г. съгласно представен нотариален акт /НА/ №6/11.02.2013 г. К. Б. е продал на Х. Ц. Л. право на пожизнено ползване на обект, предмет на НА, за 9 000,00 евро. Отделно от това продава на Т. А. Ж. собствеността върху същия имот за сумата от 10 000,00 евро. Обща стойност по нотариален акт – 19 000,00 евро. или 37 160,77 лв. по фиксинга на БНБ на еврото спрямо българския лев.

Установено е, че през 2017 г. лицето е извършило продажба на лек автомобил БМВ 730Д с рег. номер СА9499ХК. Представен е договор за продажба на МПС от 19.12.2017 г., сключен между К. Б. – продавач, и [фирма], ЕИК831919536 купувач, съгласно който продажната цена възлиза на 30 000,00 лв.

През 2015 г. К. Б. реализира приход от продажба на земеделска земя с площ 1250,00 кв. м. в землището на [населено място], обл. С. З.. Извършено е вписване в Службата по вписванията, съгласно което продажната цена възлиза на 3 200,00 лв. Купувач е Д. Т. Б..

Същевременно е констатирано, че на ревизираното лице са възстановени парични суми от [фирма]. При ревизията са представени оборотни ведомости на дружеството и протоколи от общото събрание на същото, съгласно които К. Б. е захранвал сметката на дружеството при нужда, в което е едноличен собственик и управител и същевременно са му връщани такива. Съгласно представените документи лицето е получило парични средства в брой през 2013 г. в размер на 2 500,00 лв., през 2014 г. в размер на 8 200,00 лв. и през 2015 г. в размер на 3 969,61 лв. Ревизиращите не са установили разминавания между оборотните ведомости и протоколите от Общото събрание на дружеството.

Отделно от горното е установено, че през 2012 г. са получени парични суми по банковата сметка на задълженото лице [банкова сметка] в [фирма], ЕИК831919536. Съгласно представена декларация от ревизираното лице основание е връщане на заеми. Получените суми са както следва: от С. М. в размер на 1 500,00 лв. - „връщане на заем“; от П. С. в размер на 1 478,00 лв. - „превод“ и от [фирма], ЕИК 104086122 в размер на 1 793,00 лв. - „разплащане“. На 13.05.2014 г. е получена сумата в размер на 1 054,91 лв. с наредител Е. Б. /съпруга/. По отношение на извършените преводи ревизиращите органи са посочили, че не са представени по време на ревизията доказателства за предоставен заем на П. С. и [фирма]. Констатирани са данни за получени парични преводи по банковите сметки на лицето с наредител - Е. Б. /съпруга/, както и за извършени преводи от К. Б. по банкови сметки на съпругата за погасяване на банкови кредити на нейно име, плащания за обучение на дъщеря си К. Б., разходи за организиране на екскурзии и почивки на различни туристически агенции и извършени лизингови вноски на МПС Ситроен Джъмпер с [рег.номер на МПС] по сключен договор между [фирма], ЕИК000275929 и [фирма], както и застрахователни премии по сключени договори за застраховка на същото МПС.

Констатирано е, че ревизираното лице е притежавало легова кредитна карта, открита на 03.07.2012 г. в [фирма], ЕИК128001319, чрез която е заплащало извършени разходи към търговци, регистрирани в България и в чужбина.

Констатирано е също, че са извършени разходи за осигурителни вноски на К. Б. като самоосигуряващо се лице по години, както следва: за 2012 г. в размер на 1 912,78 лв.,

за 2013 г. в размер на 1 616,37 лв., за 2014 г. в размер на 1 476,72лв., за 2015 г. в размер на 1 353,66 лв., за 2016 г. в размер на 1 599,78 лв. и за 2017 г. в размер на 1 647,24 лв. Същите са съобразени в изготвената от органите по приходите съпоставка по години.

Извършен е цялостен анализ и съпоставка на събраните и описани данни от различни източници за финансовото и имуществено състояние на К. Б. Б., в резултат на което е установено наличие на обстоятелства по смисъла на чл.122, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 7 от ДОПК, респективно потвърдени резултатите от проверката. Във връзка с това е изготвено и връчено на ревизираното лице Уведомление №Р-22221318005485-113-001/15.01.2019 г. за наличие на основанията на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК. Съгласно изготвеното Уведомление на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК лицето е уведомено, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и годишен данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г. ще бъдат определени по реда на чл. 122 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221318005485-092-001/20.03.2019 г. Не е подадено възражение срещу констатациите на РД.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22221318005485-091-001/05.04.2019 г., издаден от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.- орган възложил ревизията, и Р. Т. З., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията.

На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и директора на дирекция ОДОП С. за срок до 30.09.2019 г. В този срок не е постановено решение. Обжалваното в настоящото производство решение е постановено при условията на чл. 156, ал. 6 от ДОПК във връзка с постъпила жалба срещу акта до Административен съд София град с вх. №53-04-1039/09.10.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

По правото.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът констатира, че обжалваният РА, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Видно от жалбата Б. оспорва решението в частта относно определенния му Годишен данък по чл.26, ал.7 ЗДДФЛ за 2016г., ведно със съответните лихви;Установени задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2012г.;Установени задължения за вноски за ДОО, ЗОВ и УПФ за 2014, 2015, 2016 и 2017г.;Установени задължения за лихви върху авансови вноски за ДОО, ЗОВ и УПФ за 2014, 2015, 2016 и 2017г. Следователно спорът между страните е по приложението

на чл.26, ал.7 ЗДДФЛ за 2016г.;чл.17 от ЗДДФЛ за 2012г. И във връзка с това дължими ли са съответните определени задължения за вноски за ДОО, ЗОВ и УПФ за 2014, 2015, 2016 и 2017г.;и лихви върху авансови вноски за ДОО, ЗОВ и УПФ за 2014, 2015, 2016 и 2017г.Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице имащо правен интерес от обжалването.

Въз основа на установеното от фактическа страна и на основание приложените по делото писмени доказателства, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, но при неправилно приложение на материалния закон.

Административният орган е счел, че правилно в хода на ревизионното производство органите по приходите са установили, че Б., в качеството му на задължено лице, е извършвал продажба на стоки (дрехи), които не са инцидентни сделки, а са осъществявани редовно и с цел реализиране на приходи/доходи, в рамките на извършвана дейност по занятие и попадат в хипотезата на чл. 1, ал. 1, т. 1 от ТЗ.

Съдът счита, че е правилен изводът, че продажбата на стоки е основна търговска дейност на лицето и че следва да се приложи разпоредбата на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ. Съгласно тази разпоредба ако физическото лице е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като такъв, доходите от стопанската му дейност се смятат за приходи от стопанска дейност като едноличен търговец и следва да се облагат с 15 на сто данък съобразно чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК, в производството по обжалването на РА при извършена ревизия по реда на чл. 122 от същия кодекс фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено със събраните доказателства. С тази презумпция се ползва и процесният РА, предвид събраните в хода на ревизията доказателства. Поради това задължение на органа по приходите е да установи данни за укрити приходи от Б., представляващи получени наложени платежи и парични преводи за продажби на стоки (предимно дрехи) чрез куриера [фирма] през оспорения с жалбата период. В съдебното производство по оспорване на ревизионния акт, доказателствената тежест е на решаващия орган – страна по делото съгласно чл. 159, ал.2 ДОПК и не е изпълнена. В хода на ревизията и пред съда не бяха събрани по надлежния процесуален ред документите, въз основа на които се твърди, че ревизираното лице е получило приходи от продажби на дрехи – товарителници, разходни касови ордери и разписки за изплатени суми. Действително от куриерското дружество са представени с вх. №ДОК 1797/14.12.2018 г. снимки на документи, в това число разписки за изплащане в брой на получени суми по наложен платеж; електронни справки, в които са описани изпращачът на пратката, видът на изпращаните стоки, имената на получателите на същите, място на получаване на стоките, сума на наложения платеж и дата на изплащането му, както и видът на предоставената от [фирма] услуга - куриерска или пощенска пратка. Само въз основа на данните от таблици и снимки, обаче представени от трето лице – [фирма] л.80 -93 от РД, без да са събрани по надлежния ред документите, въз основа на които са съставени, не може да се приеме, че е доказано обстоятелство по чл. 122, ал.1, т.2 ДОПК – данни за укрити приходи от продажби на стоки, чрез куриер. Съгласно чл. 183 ГПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК документите се представят в заверен от страната препис. Представените документи на оптичен носител от третото лице не представляват и електронен документ по смисъла на чл. 184 ГПК във връзка с чл. 3, ал.1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни

услуги. - в т.см. Е Решение № 10156/23.07.20г. По адм.д. №5499/20г. На ВАС.

В съдебното производство от страна на решаващия орган не са направени други доказателствени искания за събиране на писмените доказателства, въз основа на които се твърди, че са налице данни за укрити приходи от продажби чрез куриер и техния размер, включително по реда на чл. 192 ГПК. Принципът за обективност по чл. 3, ал. 3 от ДОПК изисква истината за фактите да се установява по реда и със средствата, предвидени в този кодекс. При липса на писмени доказателства за получени наложени платежи и парични преводи, събрани по надлежния процесуален ред, настоящият състав намира, че обстоятелството по чл. 122, ал.1, т.2 ДОПК не е доказано в случая.

Изложеното мотивира съда да приеме че оспорения в това производство ДРА е незаконосъобразен. Поради това не следва да се обсъжда законосъобразността на Установените с него задължения за вноски за ДОО, ЗОВ и УПФ за 2014, 2015, 2016 и 2017г. И задължения за лихви върху авансови вноски за ДОО, ЗОВ и УПФ за 2014, 2015, 2016 и 2017г., тъй като тяхното възникване е резултат и следствие от законосъобразно и правилно установена данъчна основа.

При този изход на спора и предвид липсата на доказателства за други направени разходи от жалбоподателя следва да му бъдат признати за дължими само направените такива за заплатената д.т. В размер на 10 лв.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. Б. Б. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] - Решение №1735/14.10.2019г., **в частта** с което е изменен Ревизионен акт №Р-22221318005485-091-001/05.04.2019 г., като установените с РА задължения за годишен данък по чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ за 2012 г. в размер на 2 046,89 лв. Са определени на 140,31 лв., ведно със съответните лихви, установените с РА задължения за годишен данък по чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ за 2014 г. в размер на 5 019,11 лв. Са определени на 4 866,03 лв., ведно със съответните лихви; установените с РА задължения за годишен данък по чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ за 2015 г. в размер на 8 700,30 лв. Са определени на 4 505,32 лв., ведно със съответните лихви, **както и в частта**, в която е потвърден ДРА №Р-22221318005485-091-001/05.04.2019г. относно установени задължения за годишен данък по чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ за 2016 г., ведно със съответните лихви; в частта на установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2012 г., в частта на установени задължения за вноски за ДОО, ЗОВ и УПФ за 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г., както и в частта на установени задължения за лихви за авансови вноски за ДОО, ЗОВ и УПФ за 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на К. Б. Б. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата 10 лева разноси в производството.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му пред ВАС.

СЪДИЯ: